

res hovedbestyrelse. Vi har en klar politik på de her områder. Den politik kender regeringen udmærket. Men det er sådan indrettet i den danske grundlov, at det er regeringen, der forhandler dansk udenrigspolitik, og derfor er vores rolle dér at påvirke regeringens forhandlinger så meget som muligt og så, når det endelige resultat kommer, må vi vurdere, om det er godt nok eller ej.

Jeg er helt overbevist om, at det pres, der ligger i, at vi skal tage stilling efter nytår, er et pres, der er rimelig stort i forhold til regeringens forhandlinger på Nicetopmødet.

Så til hr. Thulesen Dahls spørgsmål: Nej, jeg mener ikke bare, det skal være jura. Jeg har tidligere sagt, og det mener jeg stadig væk, at hvis der er tale om meget store politiske ting, bør det også til folkeafstemning. Men jeg vil ikke sige, at det for enhver pris skal til folkeafstemning. Det afhænger så sandelig da af, hvad det drejer sig om.

Vi har lige haft en folkeafstemning i september måned. Er der tale om meget små ændringer, synes jeg ikke, der er grund til en folkeafstemning, men er der tale om § 20-ting, skal der selvfølgelig være folkeafstemning, og er der tale om store politiske ændringer, der formelt set ligger uden for § 20, mener jeg også, der skal være folkeafstemning. Så til det spørgsmål vil jeg sige, at det vurderer vi ikke bare juridisk, det vurderer vi også politisk.

Hr. Claus Larsen-Jensen spørger: Er det ikke en god idé, at regeringen laver en hvidbog, som så bliver suppleret med andre bidrag?

Jeg vil hellere vende det om og sige, at jeg foretrækker, at det er uafhængige eksperter, der laver en hvidbog, der så bliver suppleret med bidrag fra regeringen.

Vi er altså nødt til at vende det her om og sige, at udgangspunktet skal være den uafhængige rapport og ikke det, som regeringen laver.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Holger K. Nielsen svarede i forbindelse med SF's stillingtagen til Nicetraktaten, at SF vil have god tid og vil tage sig det privilegium eller den frihed at give sig god tid til at diskutere Nicetraktaten. Det respekterer jeg fuldt ud, og jeg vil gerne gentage, at jeg er glad for, at SF ikke på forhånd har udelukket et ja.

Der er jo andre partier her, der er ganske anderledes kategoriske, og som med det samme siger nej, uanset hvad indholdet måtte blive. Så

jeg er glad for, at SF ikke på forhånd udelukker et ja.

Men jeg vil gerne spørge SF, om de kan berolige mig i min bekymring for, at SF slet ikke tager stilling. Føler SF ikke, at der også er en forpligtelse for et politisk parti til at tage stilling? Og når der er blevet sagt efter nytår, regner jeg med, at det er efter det nærmeste nytår.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg altså ikke synes, at problemet bliver bedre af, at det hele – uden at vi andre ved noget om det – skal afgøres i nogle sene nattetimer nede i Nice, hvor der sidder nogle regeringer, og uden at befolkningen overhovedet ved noget som helst om, hvilke studehandler de sidder dér og laver.

Er det en acceptabel form, vil jeg spørge hr. Holger K. Nielsen, når vi jo ved, at de forhandlingstekster, der ligger på bordet i dag, punkt for punkt går i den forkerte retning, og at den ramme, der forhandles inden for – som den danske regering har besluttet sig at forhandle ud fra, og som hr. Holger K. Nielsen desværre i alt for høj grad har støttet – kun kan føre til et miserabelt resultat og en stor traktat, som den danske befolkning ikke bryder sig om? Var det så ikke i det mindste rimeligt at gøre det klart for regeringen, at noget sådant i hvert fald ikke kan vedtages uden en folkeafstemning? Det synes jeg burde være helt banalt.

Nu siger hr. Holger K. Nielsen, at hvis det kun er småting, så o.k., men ikke hvis det er væsentlige ting. Jamen vi ved jo alle sammen godt, at det bliver en stor traktat, at den bliver omfattende, og jeg kan jo se, at den også bliver meget dårlig. Men jeg håber, hr. Holger K. Nielsen i hvert fald kan give den garanti, at så får vi i det mindste mulighed for at tage stilling ved en folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne spørge lidt til kernen i SF's alternative strategi, klubstrategien. I Politiken er refereret til en fempunktsplan, hvor det siges, at der højst må være otte lande, der må indgå i et forstærket samarbejde. Samtidig står der et andet sted, at ansøgerlandene skal have lov til at kunne tilslutte sig. Hvordan kan det hænge sammen, vil jeg spørge hr. Holger K. Nielsen?

Det andet, jeg vil spørge om i denne forbindelse, er, at SF-planen peger på, at det forstærke-